

GENÇLİK SORUNU

İleri cive yurtsever gençliğin, kendilerine bazan ülkücü gençlik adı-
na da veren faşist komandoların yoğun saldırılarıyla karşı karşıya bulunduğu
bu günlerde (Gençlik) sorunu üzerinde yeniden durmakta yarar var. Her çeşit
gerici gücün, yer yer geçmiş dönemden bütünüyle devralınmış polis teşkilatı-
nı da kullanarak faşist saldırganlara yastaklık yaptıkları, bu saldırıları kış-
kırtıkları ortadadır. Germayseye satılmış basının ve gerici çevrelerin çeşit-
li çabalarının yansıtmaya çalıştıklarının aksine, devrimci, ilerici, yurtsever
gençliğin, saldırı ile karşı karşıya bulunduğu, saldırıların sömürücü güçlere
"anarşi başladı" çığlıklarını attırmayı ve bu yoldan faşist oyunlar tez-
gahlanmayı hedeflediği, öğrenci gençlik kesimini oyun sahnelerinden biri olarak
seçtiği bütün belgeleriyle açıktır.

Öğrenci gençlik, uzun bir süreden beri bu oyunun farkında ve gerçek
görevlerinin ve yerinin bilincinde olarak tahriklere alet olmamak için so-
muna kadar direndi. Daha da direnecektir. Ancak bu bilinçli ve soğuk kanlı
tutum karşısında faşist saldırganlar başarısızlığa uğradıklarını görünce ~~sakı~~
saldırıları yoğunlaştırmışlar ve işi yataklarında uyuyan gençlere kaleşçe
gece baskınları düzenleyecek kadar ileri götürmüşlerdir. Öğrenciler Üniversi-
te'de olay çıkarması için 3 gün üniversiteyi boşalttı kararı almışlar, yurtlar
larda da kendilerini saldırgan komandalara karşı savunmaya geçmişlerdir.

Bugün artık bıçak kemiğe dayanmıştır. İlerici ve Yurtsever gençlik
çoğunluğu, bilinçli tutumunu sürdürmekte küçüklerle karşılaşmakta, Hükümetin
gevşek tavrı karşısında çıkar bir yol aranmaktadır. Bu çıkar yolun Demokratik
mücadelenin ve kitlelerin, basta işçi sınıfı olmak üzere örgütlenmesi mücadelenin
lesinin doğru tavrına tava düşmesi, çeşitli sapmaların ve hastalıkların gen-
lik kesimi içinde yeniden boy göstermemesi en önemli sorun haline gelmiştir.
Gerçekten de, faşist tahriklerinin çeşitli amaçları arasında, gençliği yeni-
den şiddetle i terek üniversitelere ve yurtlara hapsedmektir. Böylece hem
devrimci gençliğin potansiyeli emekçi halktan tecrit edilecek, hemde (Anarşi)
çığlıkları, altında faşizme bahane hazırlanacaktır. Böylece emekçi halkımı-
zın demokratik ve sosyalist örgütlenmesine, mücadalesine ve gençliğin halkçı
demokratik fonksiyonlarına engel olunacaktır.

Önce, son yılların sosyal pratiği içinde tekrar tekrar vurgulanan bir
doğruya bir kere daha deyinelim, doğrudan doğruya üretim süreci içinde olma-
yan, çeşitli sosyal sınıf ve tabaklardan gelen, büyük çoğunluğuyla küçük burju-
juva kökenli olan öğrenci gençlik kendi başına sosyal sınıf değildir. İlerici
devrimci, yurtsever gençliğin mücadalesi ve görevinde büyük ölçüde demokratik
tiktir ve ancak işçi sınıfı partisinin içinde yada onun disiplinli altında
sosyalist ve devrimci bir öz kazanır. Öğrenci gençliğin üniversite ve yük-
cek okullar çerçevesinde yürüttüğü ilerici mücadale, sosyalist mücadale ile
bir tutulamaz. Ve gençlik örgütleri de herşeyden önce demokratik örgütler-
dir.

Bir dönem gençliği sosyalist mücadelenin öncüsü görme, gençlik örgütlerini de sosyalist parti ile karıştırma sapması Türkiye'de de hakim olmuştur. Ancak, kısa zamanda sosyal pratik bu sapmayı mahkum etti ve gençlik içindeki sağlıklı unsurlarda öğrencilerin devrimci mücadelenin öncüsü ve öğrenci örgütlerinin sosyalist parti olarak görmenin yanlışını bütünüyle kavradılar. Bugün, devrimci, ilerici gençlik kesimlerinin devrimci demokratik mücadele içindeki görevinin ancak işçi sınıfı ve müteffiklerinin yanı sıra olması gerektiği biliniyor, bugün ilerici öğrenci derneklerinin kendi demokratik görevleri yanında, olsa olsa sosyalist partiye sağlıklı ve bilinçli elamanlar hazırlayabilecek kuruluşlar olması gerektiği ama sosyalist partinin yan örgütleri bile olmadıkları anlaşılmış durumda.

Demokrasi düşmanı güçleri tarafından yaratılmak istenen ortam, öğrenci gençlik arasında, çok dar sınırlar içinde bile kalsa, eski yanlışlardan bazılarını yeniden türetmeye elverişli olabilir. Demokrasi ve Halkın düşmanı güçlerin başlıca hedeflerinden biri de budur. Gerçek mücadelesinin üniversitenin dar sınırlarının ötesinde olduğunu, gerçek düşmanın bir avuç güdülen saldırgan değil, onların ardında yer alan **EMPERYALİST** güçler ve yerli ortakları olduğunu bilen, devrimci, ilerici gençlik oyunlara kapılmama doğrultusunda sürdürdüğü bilinçli ve sorumlu tutumu yüzünden; devrimci mücadelenin sorumluluğunu asla taşımayan, yarı üniversitenin sınırları dışına çıktığında hareketinde dışına düşecek olan, sosyalizmi ve devrimci mücadeleyi heyecan ve keskinlikten ibaret sayan birtakım unsurlarla da tahrik edilmek istenebilir. sosyalist hareketin sorumluluğunu taşımayan ve demokratik mücadelenin sosyalist mücadele ile bütünlüğünü kavramayan sol sapma içindeki "goşist" unsurlar bilinçli ve kararlı gençlik kesimini "Pasifizm", "Opportunizm" gibi basma kalıp, kolaycı nitelendirmelerle tahrik etmek isteyebilirler. İçinde bulunan güç dönemde, kısa bir süre de olsa, bu tahrikler hedefini bulabilir, birtakım sağlıklı unsurların, sürekli saldırıların etkisiyle keskinlikçi eğilimlere sürükleyebilir.

Bu sapma tehlikelerine karşı gençliğin en güçlü silahı önce teoriden ve dünya sosyal pratiğinden alınan dersler, sonra Türkiye'nin kendi gerçeklerinden çıkan, özellikle de son yıllarda yoğunlaşmış olan derslerdir. Pratikte ise yığinsal gençlik örgütlenme ve dayanışmasını güçlendirmek, sağlamlaştırmak ve kenetlenmiş yığın gücü ile, disiplinle davranmaktır.

Öte yandan, saldırılar bir vakiydir. Ve saldırılar karşısında, çoğunlukla, sükan metodlarının egemen olduğu yani polis komando ile iş birliği yaptığı gerçeğide hesaba katılacak olursa, saldırıya uğrayan gençlik kesimleri kendilerini savunma durumundadırlar, Bu meşru savunma durumu engellenemez ve pasifize edilemez. Faşist saldırılara karşı kendini koruma, aynı zamanda da demokrasiyi koruma eylemiyle içiçedir. Demokratik mevzilerimizi terketmek düşünülemez. Ne varki, saldırıları bertaraf edebilmek için silahlanmak, yol açabileceği sonuçlar açısından ve kontrol imkansızlığı açısından yanlıştır.

12 Mart öncesinden egemen güçlere tezgahlanan oyun tekrar edilmek istenirken bu oyuna bir kez daha düşmenin hiç bir ma zere ti olmaz. Elbette faşizmi gençlik olayları getirmemiştir, ama olaylar gençliği kitlelerden tecrit ederek faşizme bahane tutulmuştur. Öte yandan, keskinlikçi eğilimlerin uç vereceği de düşünülecek olursa silahların kontrolü son derece zorlaşır. Ve olayların nereye kadar gelişeceği, hangi çevrelerin hangi oyunlarına alet olacağı belli olmaz. Saldırı lar şüpe siz ki etkisiz hale getirilecektir. Gençliğin bu gücü vardır. Ama gençliğin asıl gücü, bir yandan saldırılara karşı koyarken, öte yandan saldırganların oyuna alet olmama bilinciyle ortaya çıkacaktır.

GÖREVLERİMİZ :

- o Demokratik mevzilerimizi terk etmeyeceğiz, onları savunacağız.
- o Ama bu savunma bizi sömürü ve tahaküm güçlerinin oyununa getirmeyecektir.
- o Si lahlanma önerileri ne karşı çıkacağız...
- o Di ğer keskinlikçi eğilimlerine ve bizleri kışkırtmak isteyen sorumsuz kişilere ve en önemlisi ajan provokatörlere karşı uyanık davranacağız.
- o Faşist saldırıları öğrenci kitlesinden tecrit etmek için güçlü örgütlenmeyi gerçekleştirmek, öğrenci kitlesinden tecrit etmek için güçlü örgütlenmeyi gerçekleştirmek, öğrenci kitlesini kenetlemek gerekir. Faşist-Ülkücü komandolar bir avuç azınlıktır. Devri mciler ise daima çoğunlukta dır. Ama devrimci gençlik bu çoğunluğu ile yetmemelidir.
- o Öğrenci gençlik içinde, çoğunlukta da olsa tecrit edilmeme dikat etmek ve çeşitli çalışmalarla öğrenci gençlik içindeki (sadece sosyalist değil) tüm ilerici unsurları, eğilimleri toplamak; öğrencilerin güç birliği altında mümkün olan en geniş öğrenci kitlelenini, ortak demokratik ve anti-faşist mücadele sloganları ile birleştirmek en önemli görevlerimiz arasında dadır.
- o Faşizmin ve faşistlerin lanetli yüzleri ni teşhir etmek ve sadece devrimci gençlerin değil, dürüst, ileriye dönük tüm öğrenci kitlesinin nefretini bu azınlığın üzerinde toplamalıyız.
- o Faşizmi ve her türlü geri ci oyunu geriletmeni n biricik yolu : Örgütlenmek, daha iyi örgütlenmek, daha sağlam örgütlenmektir. Bu örgütlenmeyi sosyalist öz örgüt sanmadan; gençliğin, işçi sınıfının yanında demokratik ve dinamik bir kitle olduğunu unutmadan hareket etmek zorundayız.
- o Kısaca gençliğin demokratik ve devrimci örgütlenmesini kurumlaştırmak ve yerleştirmek, sosyalist olabilecek gençlik liderlerinin yetiştirilmesine çalışmak ve kendimizi sosyalist partinin rehberliği altında halk' mücadelesine hazırlamak bilinçli lik görevlerimizimizin başında gelmektedir.
- o Ayrıca şimdiye kadar çeşitli nedenlerle geçsek da vranan hükümet üzerinde demokratik bir baskı grubu haline gelmek için gerekli uyarı görevimizden geri durmamız gerekir. Bu demokratik baskı grubu olma çabalarını, sadece faşist saldırılarla ilgili olarak değil, gençliğin ve ülkemizin di ğer sorunları konusunda da hissettirmeliyiz.

o Örgütlü ve disiplinli, inanmış, kararlı ve azimli gücün önünde bütün gerici barikatlar yıkılacaktır, gerici kaleler teker teker ele geçirilecektir. Yeterki, toplumdaki yerimizi önemimizi iyi bilelim, kendi alanımızın sınırlarını iyi çizelim ve örgütlenerek demokrasi için mücadele edelim.

GENÇLİK İŞÇİ SINIFININ VE EMEKÇİ HALKIN SAFINDA YER ALACAKTIR
Sosyalistler olarak devrimci mücadelemizde en çok önem vermemiz gereken konulardan biride gençlik sorunudur. Özellikle az gelişmiş ve emperyalizmin sömürüsü altında bir ülke olan Türkiyede bu sorun daha da önem kazanmaktadır. Gençlik ülkenizdeki Bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinin vaz geçilmez bir unsurudur.

Devrim mücadelesinin ancak işçi sınıfının öncülüğündeki emekçi halkın kendi örgütlü eylemiyle başarıya ulaşacağını savunan sosyalistler, gençliğe de bu mücadeledeki yeri bakımından bakmak ve gençlik sorununu bu amaçla ele almak zorundadırlar.

Gençliği ele alırken her zaman öğrenci gençlik ile emekçi gençlik ayırımına dikkat etmek gerekir. Gençlik deyince yalnız öğrenci gençlik anlamak ve devrimci mücadelenin gereklerini yerine getirirken yalnızca öğrenci gençliği hesaba katmak, bu mücadeleye çok şeyler kaybettirir. Sosyalist hareket bir aydın hareketi olarak sürdüğü sürece, gençliğin sadece öğrencilerden ibaret kabul etmesi onun doğal tavrıdır. Ama işçi sınıfını örgütlemeyi, sosyalizmle işçi sınıfı hareketini birleştirmeyi amaçlayan gerçek işçi sınıfı devrimcileri ve partisi için gençliğin diğer unsurunu, emekçi gençliği, görmezlikten gelmek söz konusu olamaz.

Gençliği böylece objektif durumuyla eme aldığımızda önümüzdeki görevin ne olduğunda hemen ortaya çıkar: öğrenci ve emekçi gençliğin kaynaşmasını, beraberce demokrasi ve sosyalizm mücadelesindeki yerini örgütlü bir şekilde almasını sağlamak.

İleriki sayılarımızda bu görevin yerine getirilmesi için somut olarak neler yapabileceğimizi, bunun için geçmişteki gençlik hareketini ve sosyalistlerin buradaki tavırlarını nasıl değerlendirmemiz gerektiğini incelemeye çalışacağız. Bu yazımızda ise gençliğin genel özellikleri ve Türkiyede gençliğin önemi üzerinde duracağız.

GENÇLİK İLERİCİDİR

Emekçi gençlik deyince sürekli veya geçici olarak iş gücünü satarak yaşayan gençleri anlıyoruz. Fabrika ve iş yerlerinde işçi olarak çalışan, esnaf ve zanaatkarların yanında çirak ve yardımcı olarak çalışan gençler hep bu kategoriye girerler. Kapitalist düzende, her zaman diğer işçi ve emekçilerde çok daha kötü şartlarda yaşamaya mahkum olan bu gençler, üretimin içinde oldukları için, kendilerine sömürüyü ve düzenin baskısını dolaşsız olarak hissettiren içinde yaşadıkları maddi ortamın sonucu sınıf bilincine ulaşmaya ve mücadeleye katılmaya objektif olarak hazırdırlar.

Üretimden kopuk olan öğrenci gençliğe gelince, bunların maddi şartları kavramaları, düzenin kötülüklerine ve kapitalizmin gerçek yüzünü yaşamaları dolaylı olarak gerçekleşir. Ülkemizdeki öğrenci gençliğin büyük çoğunluğu küçük bujuva ve emekçi kökenlidir, ama kendi başına bir sınıf olmadığı için, gençlik her zaman bu sınıflar tarafından dolaylı olarak etkilenir. Emperyalizmin sömürüsü altındaki ülkemizde dolaylı da olsa bu etkilenme, gençliğin sömürü ve baskıyı, işsizlik ve pahalılığı her gün sırtında hissetmesine, emekçi halkın genel hoşnutsuzluğunu paylaşmasına yetmektedir. Maddi çevrenin bu etkisinin dışında gençliğin öğrenci olması, aydın olması, fikir üretmeyen açık bir yapıda olması gerçeğide vardır. Bu düşünceye açıklık, ister istemez devrimci düşünceye, demokratik düşünceye açık olmayı birlikte getirir. İlerici ve devrimci düşüncenin her geçen gün Dünya çapında kazandığı başarılar ve ilerlemeler doğal olarak Türkiye gençliğini de etkilemekte ve bu durum ülkedeki ekonomik çıkmaz ile birleşince, gençliğin büyük yığınları ilerici ve demokratik güçlerin safında yer almaktadır.

Diğer sınıf ve tabakalardan gençliğin ayıran önemli bir unsur da onun dinamik, heyecanlı ve atılgan olmasıdır. Maddi koşulların ve bozuklukların nedenlerini üstün körüde olsa kavramak yeteneği bu yapısal dinamizimle birleşince, gençlik kitleleri kolayca haklı ve ilerici, demokratik isteklerle ortaya çıkmakta, sömürü düzeni ile olan uyumsuzluğunu sergileyebilmekte ve güçlü bir ses olarak kendini duyurabilmektedir.

Bu, dünyanın her yanında böyledir. Emperyalizmin süratle yıkılmaya yüz tuttuğu ve uluslar arası planda her geçen gün geri çekilmeğe zorlandığı son yıllarda, gençlik olayları, eskiden olduğu gibi yalnızca sömürge ve yarı sömürge ülkelerle sınırlı olmaktan çıkıp, kapitalist-Emperyalist metropollere de sıçramıştır. Her ülkenin kendi objektif şartlarına göre değişiklikler gösteren gençlik hareketleri, her yerde mevcut düzene baş kaldırmada, emperyalizmin saldırganlığına, baskısına ve asalaklığına, militarizme ve şovanimizme lanet okumada birleşmektedir. Günümüzde öğrenci gençlik sosyal ve politik olaylara karşı çok duyarlıdır artık. Emperyalizmin ve faşizmin her gerici adımı dünyanın dört bir yanında derhal gençliğin protestosu ile karşılanmaktadır.

Bütün bunların ötesinde Türkiyedeki gençlik hareketinin tarihten gelen bir önemide vardır. Ülkemizde gençlik her zaman siyasi üst yapıda etkili olmuştur. Serbest rekabetçi kapitalist dönemi yaşamamış olan, yani devrimci görevlerini gerçekleştirmesine tanık olmamış bir ülke olan Türkiyede, aydınlar ve gençlik sık sık politikada ön plana çıkmış ve toplumun dönüm noktalarında etkin olabilmişlerdir. 1908 den milli mücadeleye, 27 Mayıs'tan 971 öncesine kadar bu, jöntürk geleneği diyebileceğimiz gençlik atılımı, sınıflar mücadelesinde söz sahibi olmuştur.

Gençlik toplumu ilerlemesinde görev istemektedir ve siyasi bunalım anlarında dinamik bir şekilde siyaset sahnesine çıkabilmektedir.

GENÇLİĞİN ZAYIF NOKTALARI

Bütün bu saydığımız özellikler aynı zamanda kendi zıtlarını, olumsuz yanlarını da birlikte getirmektedir ve gençlik hareketi örgütlenmediği sürece getirecektir. Türkiye tarihi defalarca göstermiştir ki, kendiliğinden gelme ilerici atılım her zaman hakim sınıflar tarafından kullanılmış ve gençliğimizin dinamizmini finans-kapital çıkarlarına ve sömürücü sınıflar arasındaki iktidar mücadelesinde kullanılmıştır. Objektif koşullar gençlik hareketine nedenli ilerici olmaya zorlasada, bu dinamizm, işçi sınıfının mücadelesine bağlanmadığı, onun öncülüğünde yönlendirilmediği sürece, son tahlilde finans-kapitalin çıkarlarına çalışmaktadır. Anti-emperyalist ve demokratik atılımlar ya başarısızlıkla sonuçlanmakta, yada elde edilen başarılar kalıcı olmamakta ve gençliğimizin büyük potansiyeli ve mücadele azimi kolayca başka kanallara sevk edilebilmektedir.

Öte yandan üretimden kopuk olması ve yaşama alanının okul duvarları ile sınırlı olması öğrencilerde bir sınıf bilincinin oluşmasını engellemektedir. Kapitalizmin ve emperyalizmin kötülüklerine ancak maddi hayatın üretiminin dışında kavramak zorunda olan öğrenci gençliği eğleme sokan asıl unsurun, onun dinamizmi ve aydın yapısı olması, onun her zaman tutarlı ve disiplinli olarak mücadele etmesini önlemektedir.

Öğrenci gençlik "öğrenci" dir de aynı zamanda; yani, bir iş sahibi olmak, kapitalist düzende kendine bir yer elde etmek için, okula gitmektedir. Bilinçli olsun olmasın buyula girmiştir ve öğrenci olarak, objektif çıkarı, geleceğe, kapitalist sömürü düzeninin devamında ve sıhatli işleme - sindedir. (öğrenciler, kapitalist sistemin korunmasında ve devamında, yüksek öğrenimlerini kapsayan, umut ve isteklerini gerçekleştirecek, baştan hazırlanmış şartı görürler.) (DİMİTROV)

Bu objektif durum ister istemez gençliğin bilincini de etkiler ve onun kendiliğinden gelme siyasi hareketindeki süreklilik ve tutarlılık unsurlarını zayıflatır.

Ama Türkiye gibi ülkelerde kapitalizm her geçen gün iflas ettiğinden, geniş yığınlarla birlikte gençlik te kendi geleceğinin kapitalist düzende olamayacağını ve kendi kişiliğini ancak bu düzene karşı çıkarak kazanabileceğini her gün daha çok anlayabilmektedir.

Örgütlü bir mücadelede yer aldığı anda büyük başarılar aday olan gençliğin dinamizmi ve atılmanlığı ise kendi başına bırakıldığında çok teşvii sonuçlar verebilmektedir

Heycan unsurunun ağır bastığı bu yapıda düşüncesiz ve plansız bu tutum ve davranışlar, disiplinsizlik ve maymun istahlılık sık sık gençlik hareketine hakim olabilmektedir. Bir de bunlara küçük burjuva aydınının nitelikleri eklendiğinde, işçi sınıfının davasına zarar verici sonuçlar bile doğabilmektedir.

Gençliğin bu olumsuz yanlarına bakmak bunların etkisini asgariye indirmek ve onun olumlu yanlarını yükseltmek önümüzde duran en acil görev olarak kendini dayatıyor.

FINANS KAPİTAL GENÇLİĞİ NASIL GÖRMEK İSTER

Gençliğin kendi sömürü ve vurgun mekanizmasına her zaman karşı koyan bir tehlike olduğunu finans kapital de çok iyi bilmektedir. Gençliğin dinamizmini etkisiz hale getirmenin yolu onursuz yanlarını okşamaktan, beslemekten geçer. Finans kapital ve kapı kulları bu amaçla birçok te tetbirler almaktadır. Bunların başında öğrenci gençliği emekçi gençlikten ve sınıflardan soyutlamak ayırmak gelir. Bu amaçla öğrenim kurumları şehirlerin dışında günlük hayattan uzak her türlü konfora haiz bir şekilde kurulur. Derslerinin dışında öğrencilerin yalnızca dans, eğlence, oyun gibi tutucu şeylerde uğraşmalarına çalışılır. Hatta esrar vs. gibi uyuşturucu madde kullanılması el altından teşvik edilir. Moda, sinema, televizyon gibi modern uyutma araçları da gençlerin iktidarene yığılır. Amaç, sosyal olaylardan kopuk hiç bir maddi gerçekle ilgilenmeyen bir gençlik yaratmaktır.

Ülkemizde de aynı yolları denemek finans kapital özellikle 12 Mart sonrasındaki faşist dönemde bu konuda önemli başarılar elde etmiştir. Öğrencilerin siyasetle ilgilenmesi engellenmiş okulların diskotekler ve türlü yoz alışkanlıklar kaplamıştır.

Özetlersek, finans kapital gençliği, ileride kendi sömürsü mekanizmasında yer alacak olan derslerinden başka hiç birşeyle uğraşmayan kitlelerden kopuk bireyeci kapı kulları olarak görmek ister ve bunun için çaba gösterir; her çeşit yollara başvurarak kendi çürük demogojisini yaymaya çalışır.

Sosyalistler bütün bu gerçekleri bilerek gençliği finans kapitali ve faşizmin oyunlarından kurtaramak zorundadırlar. Bununla tek doğru yolu örgütlü bir mücadele içinden öğrenci ve emekçi gençliğin büyük yığınlarını kaynaştırarak, işçi sınıfının mücadelesine yandaş yapabilmekten geçer.

Gençli ulusundaki incelememizin bu haftaki bölümünü Dimitrov'un şu sözleri ile bitirelim :

"Gençlik kime ait ise, gelecek onundur" sözü doğrudur. Bu basit bir sözcüktür, tarih tarafından onaylanmış bir gerçektir. Bunu asla unutmamalıyız. Gençliği, onun maddi ve kültürel çıkarlarının savunulması uğrunda yürütülen günlük pratik mücadele yoluyla devrimci kavga için kazanıp çekmek gerektir; bu kavga gençliğin devrimci eğitimiyle birleştirilmelidir.

Her konuda olduğu gibi gençlik konusunda da ülkemizdeki görevleri ve bunları nasıl yerine getireceğimizi saptamadan önce, geçmiş deneylere, geçmişteki gençlik mücadelelerine ve örgütlenme biçimlerine bakmak ve bütün bunları bir limin ışığında yeniden değerlendirmek gerekir.

Gençlik hareketinin geçmişteki hatalara yeniden düşmesini önlersak, onun geçmişteki başarılarını daha da arttırmak, yaygınlaştırmak ve yeni boyutlara ulaştırmak istiyorsak, bütün bu hata ve başarıların ne olduğunu açık yüreklilikle, titizce araştırmak ve ortaya koymak zorundayız.

geçen yazımızda da belirttiğimiz gibi, ülkemizdeki gençlik hareketinin sahip olduğu tarihsel gelenek ve özel koşullar, onun siyaset sahnesinde herkesin dikkatine alınak zorunda olduğu belli bir baskı grubu ve siyasi olayların gelişiminde söz sahibi olmasını sağlamıştır. Bu, 1965-71 döneminde de böyle olmuş ve gençlik bu dönemde de etkili bir şekilde sesini duyurabilmiştir. Emperyalizmin ve finans-kapitalin her anti-demokratik ve faşist saldırısı, Amerikan emperyalizmin yurdumuzdaki ve dünyadaki her gerici girişimi, onbinlerce gencimizin protestosuyla karşılaşmıştır.

Önceleri öğrenci gençliği kendi demokratik taleplerinden kaynaklanan ve "demokratik üniversite" sloganlarıyla yürütülen gençlik hareketi, kısa zamanda siyasi bir örgüt ve genel olarak düzene ve emperyalizme karşı olma niteliğini kazanmıştır. Bu hareket haklı nedenlere dayanmıştır, savunduğu şiarlar emekçi halkın çıkarları doğrultusunda olmuştur ve her zaman emekçi halk yığınlarını belli siyasi hedeflere çerçevesinde birleştirmeyi, kendi çıkarlarını halkın çıkarlarıyla birleştirmeyi denemiştir, bütün bu nedenlere geçmişteki gençlik hareketi genel olarak haklı bir harekettir ve sahip çıktığımız, savunmamız gereken bir harekettir. Önceleri FKF (Fikir Kulüpleri Federasyonu) ve 1969'dan sonra Dev-Genç (Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu) örgütü içinde ve etrafında temsilcilerini bulan bu gençlik hareketi tarihi açıdan haklıdır derken, onun da ülkedeki çıkmazdan etkilendiğini, finans-kapitalin faşist baskılarına maruz kaldığını söylüyoruz ve bu nedenlerden ortaya çıkarak geniş gençlik yığınlarının halkın yanında yer alma isteğinin, onun sorunlarına devrimci bir çözüm yolu bulma ve ekonomik-siyasi çıkarlarına hizmet etmeyi niyetinin bir tezahürünü teşkil ettiğini kavşediyoruz. Bu yüzden de sosyalistler, Dev-Genç hareketini, belli bir kitlenin düzene karşı haklı bir karşı koyması olduğu için genel olarak savunmak, onun tarihi yerini takdir etmek zorundadırlar.

Dev-Genç hareketi, demokratik ve anti-emperyalist eylemleriyle geniş gençlik yığınlarını harekete geçmesini sağlayabilmiş ve emekçi halkımıza gençliğin önemli bir bölümünü kendi yanında olduğu izlenimini vermiştir. Aynı hareket gençliğin içinden sosyalizme açık, işçi sınıfının mücadelesine katılmak ve devrimci bir politika yapmak isteyen ve bu uğurda her türlü fedakarlığı göze alan kadroların doğmasına da yolaçmıştır.

12 Mart öncesindeki gençlik hareketinin, emekçi halk kesimlerinde anti-emperyalist bir bilincin oluşmasına ve bunların kendi demokratik ve ekonomik taleplerini savunmada güçlenmelerine, yaptığı kısmi katkıları da unutmamak gerekir. Bu sayede bu gün öğrenci gençliğimiz içinde demokratik anti-faşist ve anti-emperyalist bir geleneğin önemli ölçüde yer ettiğini ve Dev-Genç örgütünün bu geleneğin oluşmasında en etkili unsuru teşkil ettiğini rahatlıkla söyleyebiliriz. Öyleki 12 Mart sonrası faşist dönemde bile en sert tedbirlere rağmen, DEV-GENÇ'in öncü durumundaki üyelerinin hepsinin kaçak yada cezaevinde olmasına rağmen, çeşitli öğrenim kurumlarında belli bazı direnişler ve protesto hareketleri olabilmıştır.

DEV-GENÇ hareketine genel olarak sahip çıkmamız, tarihi haklılığını savunmamız demek, onun özel yapısını, örgüt ve mücadele anlayışının ve kendi siyasi anlayışını aynen kabul etmek, dahada önemlisi yeni çalışmalarımıza onu örnek almak anlamına gelmez. Tersine onun bütün yanlış ve eksikliklerini etraflıca incelemek anlamına gelir.

Gençlik hareketinin en büyük zafı, yalnız kalması emekçi halktan ve özellikle emekçi gençlikten pratikte ayrı kalması olmuştur. Ülkemizde bu güne kadar emekçi gençliğin örgütlenmesi sorunu hiç bir zaman dikate alınmamıştır. Bu, gerçek bir "İşçi Sınıfı Partisi'nin" günümüze kadar örgütlenmemiş olması gerçeğinin objektif bir yansımasıdır. İşçi sınıfının ve emekçi halkı iktidar mücadelesi etrafında örgütlenmeyi amaç edinmiş ve bu yolda doğru devrimci eylemlerde bulunmuş siyasi partinin yokluğu, emekçi gençliğin ihmal edilmesinde birlikte getirmiştir. Böylece öğrenci gençlik hareketi, en doğal müttefikinden yoksun kalmış, emekçi yarıtlarından kardeşlerinden ayrı tutulmuştur. Bu durum, gencilğin hareketine, gelişme ve eylem alanı olarak yalnızca üniversitelerin kalması sorunun doğurmuştur. Öncü bir siyasi partinin yokluğu, kitlelerle örgütlü bağ kuramamayla birleşince gençlik hareketide tek başına kalmış, kendi objektif hayat alanını içinde gelişip güçlendiği ölçüde kitlelerden uzaklaşmış ve giderek tecrit olma tehlikesiyle baş baş kalmıştır.

Bu durumun çok iyi farkında olan egemen sınıflar da, ellerinden geleni ardlarına koymamışlar, gençliği tecrit etmek için her türlü oyunu oynamışlardır. Gençlik hareketi ne zaman etrafındaki tecrit duvarlarını yıkmaya çalıştıysa, her defasında finans-kapitalin baskı ve provakasyonlarıyla karşılaşmıştır. Gençliği dört duvar arasına kapatabilmek için bitmek tükenmek bilmeyen komando saldırıları, polis baskınları tertiplenmiştir. Böylece devrimci gençlik ister istemez kendi güvenliğini sağlamak zorunda kalmış, ve gerçek amaç ve niyetleri yerine bu tertiplerle başarmaya çalışmıştır. sonuç ise tam bir kördüğüşü ve onlarca fedakar gençin katledilmesi olmuştur, ama finans-kapital parseyi toplamış ve gençlik hareketini emekçi halktan tecrit etmeyi kısmen de olsa başarabilmiştir. Bu durum öte yandan gençlik hareketinin belli kesimlerini silahlanmaya itmiş ve önce faşist saldırılara karşı kendi güvenliğini koruma amacıyla başlayan bu silahlanma, harekete hakim olan küçük burjuva yapıyla birleşince giderek her sorunsilahlı ~~çözüm~~ çözmek isteğine varmıştır. Böylece gençlik hareketi kendi objektif varlığına ters düşmüş ve geniş yığınların toplu ve örgütlü mücadelesi, yerini bireylerin kişisel kahramanlık ve şiddet hareketlerine bırakmıştır. Her görüşten, geniş öğrenci yığınlarını haklı istekler etrafında harekete geçirmek ve siyasal olaylarda bir baskı gücü oluşturmak görevinde olan gençlik hareketi böylece giderek kendi doğal çevresinden, geniş öğrenci yığınlarından da tecrit olmuştur. Bunun sonucunda da 12 Martta gelindiğinde Dev-Genç gençlik yığınlarını faşizme karşı harekete geçirememiş ve faşizme karşı bireysel terörle mücadele edebileceğini zanneden birkaç silahlı gruba dönüşmüş ve zorunda kalmıştır.

Türkiye'deki gençlik hareketi hezaman ülkedeki sosyalist hareketten etkilenmiştir. Gençler, bütün iyiniyetleriyle sosyalizm diye kendilerine sunulan herşeyi benimsemeye, ilerlemeye çalışmışlardır. Ama sosyalizm diye gençlere öğretilmek istenen şeylerin herdefasında burjuva ve küçük burjuva sosyalizmiyle sınırlı kalması, hareketin bir türlü tutarlı bir siyesi çizgiye kavuşmamasını doğurmuştur.

FKF 1965'de kurulduğunda TİP'e yakın gençlerin yönetimindeydi. ~~FKF~~ TİP'e güveniliyor ve gençliğin örgütlenmesinde ondan çok şey bekleniyordu. Ama sosyalizmi sendikalizmin ve populizmin bütünleştiği bir parlamentarizm hali içinde sürdüren TİP yönetimi, emekçi sınıfların mücadelelerini örgütleyip, merkezileştiremediği için gençliğin isteklerini hiçbir zaman yerine getiremedi. Kendi varlık şansı olan pasif fizikleri yüzünden, gençliğin dinamizmini işçi sınıfının yanlarına çekemediklerinden gençler süratle TİP'ten kopmaya başladılar. Gençliğin dinamizmini ve atılcanlığını, ona devrimci bir yön vermek yerine, "aman faşizm gelir" diye karşılayan TİP yöneticileri gençliğe doğru bir siyasal yön verme ve gençliği işçi sınıfı mücadelesine kazanma görevlerini başaramadılar.

Daha sonra TIP'e karşı bir örgüt yıkıcılığı şeklinde gelişen, işçi sınıfına ve onun öncülüğüne inanmayan ve " asker - sivil aydınların zümre"nin tepeden inme, bonapartist bir darbesiyle ülkenin emperyalizmden ve pre - kapitalizmden kurtulacağı varsayımı üzerine kurulmuş bir küçük burjuva ideolojisi olan MDD " stratejisi", TIP'ten umudu kesmiş olan gençlik içinde onun küçük burjuva yanlarını ekşiyarak geniş destek buldu. TIP'in pasifizmiyle bağdaşamayan genç kadrolar, süratle " MDD "ci olmaya başladılar. "Redikal" hükümet darbelerine bel bağlayıp böylece kendilerine hayat alanı arayan ve sosyalizmi buna alet etmekte deneyindeki MDD " strateji"leri için gençliğin dinamizmini hayati önem taşıyordu. Çünkü subjektif niyetleri ne olursa olsun objektif durumları sosyalist hareketin yanında, gençliğin başkaldırısına da burjuva fraksiyonlarının iktidar mücadelesine alet etmekten ibaretti.

MDD yanlılığı, gençlikten " asker - sivil aydın" zümrenin bir uyarıcısı olmasından başka birşey beklemediği için, ne gençliğin disiplinli bir şekilde örgütlenmesine önem verildi, ne de sosyalist düşünce ve davranışın gençlik içinde hakim olmasına çalışıldı. Olumlu olarak ne yapıldıysa gençliğin kendi sağ duyusu sonucu oluştu.

Ama gençlik duramazdı, bu kendi objektif varlığına ters düşerdi. TIP parlamentarizm ve pasifizmin sonucu boş bir kalıp haline gelmişti. MDD'ciler her şafak vakti yeniden, "e mutlu günü" beklemekten başka bir şey yapamıyordu. Bu durumda gençlik hareketi zorunlu olarak en önemli a hataya sürüklendi; siyasal bir parti nin görevlerini üstelenme denemesine gindi. Yapılması gerekeni, yapması gerekenler yapmayınca gençliğin dinamizmi bunu üstelenmek zorunda kalacaktı. Dev-Genç yöneticileri kendilerinin siyasal bir partinin görevlerini yerine getirecek militan olarak görmeye başlayınca, Dev-Genç kendi kendini inkar etmek zorunda kalacaktı. Siyasal bir partinin yapısına sahip olmayan, her türlü üyeyi içinde barındıran bir örgüt, kendi şartlarıyla taban tabana zıt bir alanda faaliyet göstermeye çalışınca, ne bu yeni alanda herhangi bir şey başarabildi, ne de kendi asıl görevlerini yerine getirebildi. Böylece tam bir açmazın içine düşüldü.

Öte yandan Türkiyedeki sol hareketin dağınıklığı, bölünmüşlüğü ve bütün hastalıkları Dev-Genç'e de yansiyordu. Bütün grup ve fraksiyonlar gençlik hareketinde de beliriyor, tam bir kaykıcı döğüşü hüküm sürüyordu. Bu durum gençliğin kendi zaaflarıyla da birleşince daha değişik şekillere bürünüyor, (disiplinlosigkeit, başıbozukluk, kendi bildiğini okuma, hotzotculuk, kariyerizm, dedikodu ve benzer hastalıklar genç kadroları kemiriyordu. Her grup, örgütlü, kendi zümre çıkarlarına alet etmede yarışlıyordu. Bütün bu zayıflıklar sonucu Dev-Genç içinde hiç bir zaman sosyalist düşünce ve davranış hakim olamamıştır.

Bütün bu hatalardan sadece gençlik hareketinin yöneticilerini ve militanlarını sorumlu tutmak yanlış bir tavırdır. Onlar sonuna kadar iyini yetliydi, halkın kurtuluşu için çalışıyorlardı. Ama kendilerine yol gösterdiğini sandıkları "liderler"i ne ülke gerçeklerini doğru ve gerçekçi şekilde değerlendiriyor, ne de gençliği gerçekten işçi sınıfı mücadelesine yandaş yapmak istiyorlardı. Gençlik hareketlerinin günahlarının asıl sorumluları onları doğru devrimci çizgiye yöneltmek durumunda ve yükümlülüğünde olanlardır. Ama gençlik hareketinin kitleleri mal olmuş başarılarının yegane sahibi, gece gündüz demeden çalışmış olan hiç bir menfaat beklemeden hayatları dahil her şeyi feda etmesini bilmiş genç militanlardır.

Dev-Genç hareketine sonuç olarak baktığımızda, görüyoruz ki gençlik hareketinin kaxkıcı başarılar elde etmesinin tek yolu kendi görev alanı içinde kalarak örgütlenmekten ve işçi sınıfı partisinin yol göstericiliğinden geçmektedir. Aksi taktirde, gençliğin dinamizmi her zaman hakim sınıfların çıkarına alet edilmek tehlikesiyle karşı karşıyadır.

GENÇLİK VE DEVRİMCİ MÜCADELE

İktidar mücadelesi verecek bir sosyalist partinin işçi sınıfı ve yoksul köylülüğü bu amaç etrafında örgütlemesi ne kadar zorunluysa, Türkiye'de gençliği de işçi sınıfına yandaş bir güç olarak örgütlemesi, o kadar zorunludur.

Burada önemli olan, gençliği kendi bütünlüğü içinde ele almak, onu demokratik cephenin diğer unsurlarıyla özdeşleştirmeden, öncelikle kendi başına, kendisi (?) için örgütlenmesini sağlamak ve bu bütünlüğün işçi sınıfının iktidar mücadelesine demokratik bir unsur olarak katılmasını sağlamaktır.

Şimdi, önce Çarlık Rusyası'yla ülkemizin gerçekleri arasındaki farklılıkları ve emperyalizmin tahakümü altındaki az gelişmiş bir ülkede, gençliğin devrimci potansiyelinin ve görevinin çok daha önemli olduğunu unutmadan Lenin'in şu sözlerini okuyalım :

" Diğer bir örnek de öğrenci hareketleridir. Bir burjuva demokratik devrim dönemi geçiren bir ülkede patlayıcı maddenin ilerici bir birikimini de içeren bu hareketler, devlet yönetiminin tek bir dalında işlerin yönetimi üzerinde çıkacak küçük ve mahalli bir çatışmadan muazzam ölçüde geniş olayları kolaylıkla başlatabilir. Proleteryanın bağımsız sınıf politikasını yürüten Sosyal Demokrasi, doğal olarak ne bu öğrenci mücadelesine, ne Zemstvo kongrelerine, nede birbirlerine düşmüş olan burjuvazinin çeşitli kesimlerinin kavgalarına kendisini adapte etmeyecektir. bu aile kavgalarına ayrı bir önem vermeyecektir. Kurtuluş mücadelesinin bütününe yöneten sınıfın partisi kesinlikle Sosyal Demokrat partidir. Kuşkusuz bu parti, çatışmaların her birinden ve her çatışandan faydalananarak onu tutuşturmak, önemini artırmak, onu devrimci sloganlar içinde kendi ajitasyonu ile birleştirmek, bu çatışmalarla ilgili haberlerin geniş

kitlelere iletmek ve kitleleri kendi istekleri ile açık ve bağımsız eyleme geçmeğe sevk etmek zorundadır." (Kitle içinde Parti çalışması)

Önümüzdeki görev, gençliğin bu çerçeve içinde örgütlenmesi olunca, öncelikle gençliğin kendi unsurlarının bütünlüğü içinde örgütlenmesine, yani öğrenci ve emekçi gençliğin birlikteliğinin sağlanmasına dikkat etmeliyiz. Öğrenci gençliğin örgütlenme hakkını savunurken, emekçi gençliğin de aynı hakka sahip olduğunu savunmalı, bu hakkı kullanması için çalışmalıyız. Bu iki unsurdan birinin ihmal edilmesinin, öğrenci ve emekçi gençlik arasındaki diyalojik bütünlüğünün eksikliğinin şu veya bu şekilde gençlik hareketini zayıf bırakacağını bize göstermiştir. Başarılı bir örgütlenmenin sağlanması, öncelikle örgütlenme özgürlüğünün alabildiğine yaygınlaştırılmasından başlar. Ülkemizde öğrenci gençliğinin bu hakka, işçi gençliğe nispetle daha yaygın olmasına rağmen, 12 Mart sonrası faşist dönemde bir çok yasa değişiklikleri ve yasa dışı uygulamalarla öğrenci gençliğin örgütlenme özgürlüğü kısıtlanmıştır. Öğrenci dernekleri ya yasaklanmış, yada anti-demokratik yollardan tabaka örgütleri şekline dönüştürülmüş, ve poliste işbirliği içinde çalışan faşist ve ırkçı komandoların eline verilmiştir. Bunların sonucunda da bütün öğrencileri temsil eden bir örgüt bugüne kadar kurulma olanağı bulamamıştır. Gençliğin örgütlenmesini ön şartı, merkezi bir yapıya sahip, bütün üniversite ve yüksek okulların seçilmiş temsilcilerinden oluşan bir öğrenci birlikleri federasyonunun gerçekleştirilmesidir. Bu örgütte her fakülte her yüksek okul mutlaka temsil edilmeli, örgüt bütün yüksek öğrenim kurumlarında teşkilatlanmalıdır. Kendi demokratik ve yasal isteklerini bir dernek veya öğrenci birliği yoluyla dile getirmek ve bunların gerçekleştirilmesi için bu örgüt vasıtasıyla mücadele etmek her öğrencinin en doğal hakkıdır. Öğrenci birlikleri bağlı oldukları yüksek okulun tüm öğrencilerini temsil etme durumundadırlar. Bünyelerinde en geniş öğrenci yığınlarını barındırmak, ve onların istek ve çıkarlarının bir sözcüsü olmak zorundadırlar. Seçimle başa gelmiş yöneticiler tarafından tamamen demokratik yöntemlerle yönetilmesi gereken bu birliklerin amacı öğrencilerin demokratik haklarının sağlanması olmalıdır. Bunlar bir yerde işçi sendikalarına bezetilebilir.

Böyle bir öğrenci birlikleri federasyonu gerçekleştirilirken, bir yandan bütün üniversite ve yüksek okulların burada temsil edilmesine, bir yandan da hepsinin üstünde bir üst teşkilatın kurulmasına ve işlerik kazanmasına dikkat edilmelidir. Ancak bu şekilde en geniş yığınlar, en etkili bir şekilde sesini duyurma olanağı bulabilir. Bu örgütlenmenin sağlanması, öğrencilerimize kişilik kazandıracaktır. Kendi seçtikleri yöneticiler tarafından kendi talebelerini savunulduğunu görmek, onlara ülke hayatındaki sorunlarını ve örgütlü olmanın faydalarını tanıttak. Sorumlu ve etkili, demokrat vatandaşlar olmanın yollarını gösterecektir.

Vatandaşlar için
bilgi!!!

Örgütlenme özgürlüğünü kulana mücadelelerini verirken, gençlik bir çok engellerle karşılaşacaktır. Onu pasif, etkisiz ve geleceğin kapıkulları olarak görmek isteyen finan-kapital ve onun üniversite yönetimlerindeki uzantıları, gençliğin bu mücadelesini kısıtlamak için çalışacaklardır. Öte yandan faşist örgütlerde çeşitli provaksiyonlara girişeceklerdir. Bütün bunların alt edebilmenin tek yolu vardır, oda, yasalrın tanıdığı hakları sonuna kadar kullanarak, geniş öğrenci yığınlarının birliğinin sağlanması ve bu oyunları, bu yığınlara açıklayıp onları harekete geçirerek kapıkulluklarının ve faşistlerin teorit edilmesi dir. Gençliğimiz aydındır, Gericilerin ona vereceği hiç birşey yoktur, gerçekler olanca çıplaklığı ile sergilendiğinde, gericilerin ne kadar kolaylıkla etkisiz hale getirileceği görülecektir.

Her türlü desteğe sahip olan faşist örgütler yalnızca üniversite gençliğinin değil, lise ve sanat okulları öğrencilerini de tehdit eden bir tehlikedir. Her yerde körpe beyinlerin şartlandırılması yoğun faaliyetler gösterilmektedir, kanunsuz yollardan gençler faşizme alet edilmek istenmektedir. Lise ve sanat okullarında okuyan genç kardeşlerimizin bu kan içicilerin etkisinden kurtarılması gerekmektedir. Irkçı ve faşist örgütlerin buralarda faaliyet göstermeleri kesinlikle önlenmelidir.

Bütün yüksek öğrenim gençliğinin genel örgütlenmesi savunulurken özel olarak da bu örgütlerin yönetimlerini ilerici ve demokrat yurtsever öğrencilerin gelmesi için çalışmalıyız. Bu örgütler ancak bu şekilde gerçek görevlerini yeri ne getirebilirler.

Emekçi gençliğin örgütlenmesi muhakak ki daha çok zordur. Gerek geçmişte ne bu konuda aktarılan kayda değer bir deneyin olmaması, gerekse bu gençlerin çok zor koşullar altında günde 10 - 12 saat çalıştırılmaları ve her türlü sosyal haklardan mahrum olmaları, bu alandaki çalışmalarını oldukça güçleştirecektir.

Emekçi ve öğrenci gençliğin yagın ve demokratik bir şekilde örgütlenmesi ve her iki gençlik kesiminin birleştirilmesi gerekmektedir. Bunun sağlanması da ancak, her iki kesimin en ilerici, en seçkin, en demokrat ve devrimci unsurlarının sosyalist gençlik birlikleri şeklindeki örgütlerde birleştirilmesi ile oluşacaktır. Her iki kesimi de en tutarlı şekilde şüphesiz ki sosyalist gençlikler temsil edecektir. İşte bu öğrenci ve emekçi gençlikten gelme sosyalist gençleri ne aynı örgütlerde birleşmeleri, ileride gençliğin genel birliğinin sağlanmasının ilk adımı olacaktır.

Sosyalist gençlik örgütleri, birbirlerini öğretecek çok şeyleri olan öğrenci ve emekçi gençliğin devrimcilerin birbirlerini eğitmeleri ve birli ve kaynaşmalarını, bir yandan da sosyalist düşünce ve davranışın gençlik içinde yaygınlaşmasını sağlayacaktır.

Bu tutarlı unsurların örgütsel birliği ilerde tabanın da birliğini gerçekleştirecek ve gençlik kendi doğal bütünlüğü içinde hakkı olan yerini alabilecektir.

Sosyalist gençlik birlikleri, bir yandan gençliğin kendi kişiliğine kavuşmasının mücadelesinin verirken, bir yandan da gençlik yığınlarıyla, emekçi halkın temsilcisi sosyalist parti arasındaki transmisyon kayışları vazifesini görececek genç sosyalistlerin yetişmesini sağlayacak ve partiye taze kan gânderecek bir okul olacaktır.

Dev-Genç deneyi bir yerde de bu belirttiğimiz iki ayrı tip örgütün bir birliği olduğu için kalıcı olamamıştır. Geniş tabanlı bir demokratik öğrenci federasyonunun görevleriyle, genç sosyalistler birliklerinin çalışma ve örgütlenme biçimleri tabii ki farklı olacaktır. Dev-Genç her ikisi birden olmayı denemek zorunda kalmış ve böylece son tahlilde ne biri ne de öteki olabilmıştır,

Sosyalist gençlik örgütlerinin en önemli görevleri, geniş gençlik yığınlarından tecrit olmamak, kendi içine kapalı bir aydınlar kulübü durumuna düşmemektir. Kendi içinde son derece disiplinli ve tutarlı olması, hiç bir zaman tecrit olma sonucunu doğurmamalıdır. Tecrit olma en büyük tehlikedir, sekterlik ise bunu hemen doğuracaktır. Geçmişin bunca deneylerinden sonra genç arkadaşlarımızın bu tehlikeyi göğüsleyeceğine inanıyoruz.

Her çeşit örgütlenmede olduğu gibi, gençlik örgütlenmesinde de en önemli tehlikelerden biri, başarılar ve örgütlenmenin itibarı arttıkça örgütlere sağlıksız ve art niyetli unsurların sızma oranının da artmasıdır. Örgütlerin başarılarından kendilerine kişisel pay çıkarmak isteyenler, ün peşinden koşan kariyerist ve bireyciler, böyle yükselme dönemlerinde örgütlere gelmeye, kendilerine yer yapmaya çalışırlar. Aynı şeyler Dev-Genç döneminde de olmuş, özellikle 1968-69 sonrasında Dev-Genç'in yükselen itibarı ve gücüyle birlikte tabandaki iyi niyetli bir sürü unsurun yanında çıkarıcı ve bireyci, lumpen özelliklere sahip bir unsurların yer etmesi ve bunların önemli bir sayıya ulaşması veyahut da kimi yerde yönetimde etkili olması önlenememiştir. Gelecekte bu tehlikenin hiçbir zaman küçümsenmemesi gerekmektedir.

Başarılı bir gençlik hareketini bekleyen diğer bir tehlike de, devrimci siyasi partinin güçsüzlüğü ve gençlik hareketinin yönlendirememesi durumunda, gençlik örgütlerinin kendilerini bir siyasi parti olarak görmeleri ve onun görevlerini üstlenmeye çalışmalarıdır. Geçmişte Dev-Genç'in içine düştüğü bu açmaz, diğer ülkelerde de çoğu zaman gençlik hareketini engellemiştir,

"Bir çok kapitalist ülkede sosyalist gençlik örgütleri, sekter, kitlilerden kopuk eylemleriyle varlıklarını sürdürüyorlar.

Bunların temel hataları, bir sosyalist partinin çalışma şekillerini ve a metodlarını kopye etmeleridir. Gençlik örgütleri hiçbir zaman bir sosya- list parti değildir; bunu unutmamalıyız. Onlar, bu örgütlerin kendine özgü, özel görevleri olan bir örgüt olduğunu gerektirdiği gibi önemsemiyorlar, Onların, çalışma, eğitim ve çalışma mücadele metodları ve şekilleri, genç- liğin ~~zenginlik~~ somut çizgisine ve ihtiyaçlarına cevap verdebilmelidir" diyen Dimitrov şunları öneriyor :

"Ama, sosyalist gençlik örgütleri, önceden olduğu gibi, kendi safla- rını bir sosyalist parti olarak kurma denemesinde bulunurlarsa ve de ön- ceki gibi sekterce ve kitlelerden tecrit edilmiş olarak içe dönük hareket- lerle yetinirlerse başarısızlıkları kaçınılmazdır."

Sosyalistler, gençlik içinde ideolojik mücadele de vermek zorunda- dırlar. Gençlik içinde gerici burjuva ideolojilerine karşı yoğun bir mü- cadele gereklidir. Bu amaçla çeşitli gençlik kesimlerine hitap eden yayın organları çıkarmak, doğru fikirleri her yolda n yaymak ve bunların yer et- mebinin aktif bir şekilde sağlamak, sosyalist gençlik örgütlerinin başta gelen görevlerindedir.

12 Mart öncesindeki gençlik hareketinin ideolojik yapısına baktı- gımızda sürekli olarak Kemalizmle sosyalizmin ~~eklektik~~ eklektik bir şekilde birleştirmeye, uzlaştırmaya çalışıldığını görürüz. Dev-Genç'e damgasını vuran bu ideolojik yapı olmuştur. İki yabancı şeyi, bir burjuva ideolojisi olan kemalizmle sosyalizmi birleştirmeye çalışmak, bir yerde Dev-Genç'in yukarıda sözünü ettiğimiz iki ayrı örgüt tipini bünyesinde barındırmayı denemesinin, bir yerde de gençliğin, tahsil hayatı boyunca şart- lanması altında kaldığı kemalizmin etkisinden süratle sosyalizme kayması, ama yetersizlikler sonucu birinden ötekine geçmemesinin bir yansımasıdır.

Önümüzde dönemde gençlik hareketi içinde, ideolojik planda kemaliz- me (burjuva reformizmine) yani yerli sosyal demokrasi ve radikalizme karşı sosyalizmin mücadelesi yer almalıdır. Gençliğin en ileri unsurları kemaliz- min etkisinden kurtarılıp sosyalizme kazandırılmalı, kemalizmin burjuva karakteri teşhir edilmelidir.

Gençlik içindeki çalışmalarımızı bu genel esaslar içinde yürütme- liyiz. Buna çalışırken, pratikte yukarıdaki önerilerin hangi özel biçimlere kavuşacağını, var olan çeşitli örgütlerin bu şemalara nasıl adapte edilece- ğini kararlaştırmak bu yazının çeşvesini aşmaktadır. Bu konularda pratik çalışmaların ışığı altında ayrıntılı tartışmaların açılması gerekmektedir.

Gençliğimizin şu anda sahip olduğu büyük devrimci potansiyelin, egegmen sınıfların ve onların ağındaki cuntaların kliklerinin tuzaklarına düşürülmesini önlemek ve bunu işçi sınıfının mücadelesine destek yapmak için vargücümüzle mücadeleye devam edelim:

"Emek ve güçlerin insanlık yararına ve onun gelişmesi için kullan- mak isteyen, vahşet ve yıkım yolunda gitmek istemeyen öğrenciler ve tüm entellektüveler için tek bir yol vardır : işçi sınıfı tarafında yer alıp faşizme ve savaşa karşı verilecek mücadelede birleşik cephenin saflarında bulunmak ve kapitalizme karşı savaş açmak. Halktan çıkan her öğrenci bu şe- ki lde hareket ettiği ölçüde insanlığın ilerlemesine ve aynı zamanda kendi içinde en yararlı işi yapmış olur" "DİMİTROV"